

KONRAD STĘPIEŃ

BIEŻĄCA I BILANSOWA WYCENA WARTOŚCI NIEMATERIALNYCH I PRAWNYCH W PRZEDSIĘBIORSTWIE

Wprowadzenie

Podmioty gospodarcze, chcąc realizować wyznaczone im zadania, muszą dysponować określonymi zasobami majątkowymi. Zasoby te, czyli aktywa, charakteryzują się zróżnicowaną postacią w zależności od pełnionych funkcji w przedsiębiorstwie. Jedne z nich są rzeczami, inne papierami wartościowymi, a jeszcze inne nie posiadają fizycznej substancji.

Wartości niematerialne i prawne to bardzo zróżnicowana grupa aktywów zarówno w sensie rodzajowym, jak również ze względu na ich specyficzne cechy. Stanowią one ten rodzaj aktywów przedsiębiorstwa, których – w odróżnieniu od rzeczowego majątku – nie można dotknąć. Są nieuchwytny i mogą być identyfikowane jedynie w kategoriach nabytych praw i przywilejów¹.

Brak fizycznej postaci nie czyni jednak z wartości niematerialnych i prawnych mniej istotnych aktywów od innych zasobów majątkowych. Przeciwnie, znaczenie tych elementów majątku, jak również ich udział w aktywach przedsiębiorstw na świecie rośnie wraz z rozwojem życia gospodarczego.

Ze względu na specyficzne cechy, wartości niematerialne i prawne sprawiają wiele problemów – zarówno w teorii, jak i praktyce – związanych z ich identyfikacją oraz wiarygodnym pomiarem ich wartości.

Pojęcie wartości niematerialnych i prawnych

W polskim prawie bilansowym nie ma ogólnej definicji wartości niematerialnych i prawnych. Ustawa o rachunkowości ogranicza się jedynie do wymienienia elementów, które zalicza się do wartości niematerialnych i prawnych.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 14 ustawy o rachunkowości² przez wartości niematerialne i prawne rozumie się (z zastrzeżeniem pkt 17) nabyte przez jednostkę, zaliczane do aktywów trwałych, prawa majątkowe nadające się do gospodarczego wykorzystania, o przewi-

¹ M. Gmytrasiewicz, A. Karmańska: *Rachunkowość finansowa*, Difin, Warszawa 2006, s. 165.

² Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (DzU nr 121, poz. 591 ze zm.) – UoR.

dywanym okresie ekonomicznej użyteczności dłuższym niż rok, przeznaczone do używania na potrzeby jednostki, a w szczególności:

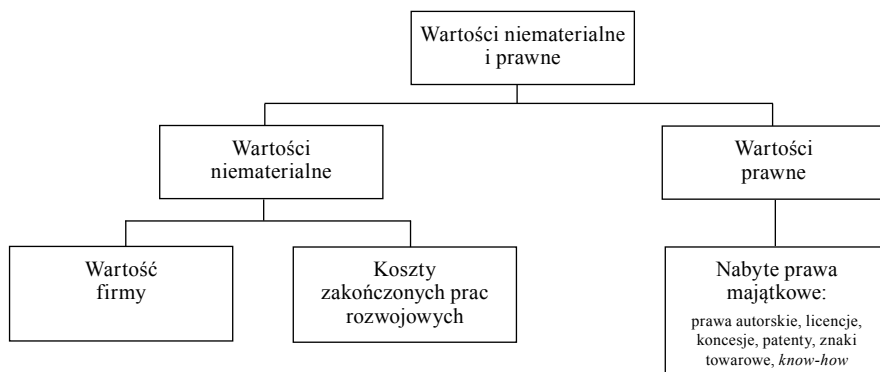
- a) autorskie prawa majątkowe, prawa pokrewne, licencje, koncesje,
- b) prawa do wynalazków, patentów, znaków towarowych, wzorów użytkowych oraz zdobniczych,
- c) *know-how*.

Do wartości niematerialnych i prawnych zgodnie z ustawą o rachunkowości zalicza się również:

- d) nabytą wartość firmy,
- e) koszty zakończonych prac rozwojowych.

Biorąc powyższe pod uwagę, wartości niematerialne i prawne można ogólnie ująć jako (rys. 1):

- nabyte prawa, czyli wartości prawne (a–c),
- szczególnego rodzaju koszty stanowiące wartości niematerialne (d, e).

Rys. 1. Podstawowe elementy wartości niematerialnych i prawnych

Źródło: opracowanie własne.

Jak wynika z ustawy o rachunkowości, do wartości niematerialnych i prawnych zalicza się jedynie nabyte prawa majątkowe, które wykorzystywane są na potrzeby jednostki przez okres dłuższy niż rok (wartości prawne), a także szczególnego rodzaju koszty (wartości niematerialne). Nabycie tych praw może nastąpić poprzez ich zakup albo otrzymanie w drodze darowizny czy aportu³. Przewidywany okres ekonomicznej użyteczności praw majątkowych musi być dłuższy niż rok. Warto podkreślić, że prawa nabyte nie dla własnych

³ W przypadku wartości niematerialnych i prawnych oddanych do używania na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub innej o podobnym charakterze, wartości niematerialne i prawne zalicza się do aktywów trwałych jednej ze stron umowy.

potrzeb użytkowych, lecz dla faktu ich posiadania i osiągnięcia z tego tytułu korzyści ekonomicznych traktowane są jako inwestycje (art. 3, ust. 1, pkt 17 UoR).

Międzynarodowy Standard Rachunkowości (MSR) 38 „Wartości niematerialne” definiuje element wartości niematerialnych i prawnych jako „możliwy do zidentyfikowania niepieniężny składnik aktywów, nieposiadający postaci fizycznej”⁴. W definicji tej podkreśla się zarówno niefizyczną (nierzeczową), ale i niepieniężną postać składnika wartości niematerialnych i prawnych, a także możliwość jego identyfikacji. Zgodnie z MSR 38 § 12 składnik aktywów jest identyfikowalny, jeżeli:

- można go wyodrębnić, tzn. można go wyłączyć lub wydzielić z jednostki gospodarczej i sprzedać, przekazać, licencjonować lub oddać do odpłatnego użytkowania osobom trzecim, zarówno pojedynczo, jak też łącznie z powiązaną z nim umową, składnikiem aktywów lub zobowiązań,
- wynika z tytułów umownych lub innych tytułów prawnych, bez względu na to, czy są one zbywalne lub możliwe do wyodrębnienia z jednostki gospodarczej lub z innych tytułów lub zobowiązań.

Wartości niematerialne i prawne muszą ponadto spełniać kryteria właściwe wszystkim aktywom tzn.⁵:

- pozostają pod kontrolą jednostki w wyniku zdarzeń w przeszłości – oznacza to, że jednostka jest w stanie ograniczyć dostęp do uzyskiwania przyszłych korzyści ekonomicznych osobom trzecim,
- spowodują w przyszłości osiągnięcie przez jednostkę korzyści ekonomicznych – co przejawia się w zwiększeniu przychodów albo w zmniejszeniu kosztów,
- jest możliwe wiarygodne określenie ich wartości – można je wycenić.

Do składników wartości niematerialnych i prawnych (po spełnieniu wspomnianych kryteriów) zgodnie z MSR 38 można zaliczyć: wydatki na wiedzę naukową, techniczną, projektowanie lub wdrażanie nowych procesów, systemów oraz licencje, własność intelektualną, znaki towarowe, programy komputerowe, patenty, prawa autorskie, filmy kinowe, licencje połowowe, kontyngenty importowe. Szczególnymi elementami wartości niematerialnych i prawnych są: tzw. wartość firmy i koszty zakończonych prac rozwojowych.

Za jedną z pierwszych definicji wartości firmy uznaje się wypowiedź pochodzącą z 1810 roku: „Wartość firmy, która jest przedmiotem sprzedaży jest niczym innym jak prawdopodobieństwem, że starzy klienci powrócą na stare miejsce nawet wtedy, gdy starego kupca już nie będzie”⁶. W świetle tej definicji wartość firmy (ang. *goodwill*) oznacza zatem dobrą reputację, renomę podmiotu gospodarczego⁷. Wycena i wartość tej pozycji

⁴ MSR 38 § 8, Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej, SKWP, Warszawa 2004.

⁵ I. Olchowicz, A. Tłaczała: *Sprawozdawczość finansowa według krajowych i międzynarodowych standardów*, Difin, Warszawa 2009, s. 93–94.

⁶ A. Kamela-Sowińska: *Wartość firmy*, PWE, Warszawa 1996, s. 31.

⁷ A. Kuzior: *Wartości niematerialne i prawne, [w:] Rachunkowość finansowa z uwzględnieniem MSSF*, red. Z. Messner, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2007, s. 182.

związana jest m.in. z akceptacją produktów danej firmy a w konsekwencji z pozycją na rynku, składem zarządu i jego umiejętnościami, stosunkami międzyludzkimi panującymi w firmie, dobrze zorganizowaną reklamą, dobrym położeniem geograficznym itp. Te poszczególne elementy traktowane pojedynczo są trudno wyceniane i w zasadzie niemożliwe do odrębnego zbycia. Dlatego wartość firmy jako pozycja majątkowa pojawia się jedynie w przypadku nabycia całej jednostki lub zorganizowanej jej części i wówczas stanowi pozycję aktywów kupującego⁸.

Ustawa o rachunkowości w art. 33, ust. 4 określa wartość firmy poprzez procedurę jej ustalania. Wartość firmy stanowi różnicę między ceną nabycia określonej jednostki lub zorganizowanej jej części a niższą od niej wartością godziwą przejętych aktywów netto (nadwyżki aktywów nad zobowiązaniami). Jeżeli cena nabycia jednostki lub zorganizowanej jej części jest niższa od wartości godziwej przejętych aktywów netto, to różnica stanowi ujemną wartość firmy (ang. *badwill*).

W związku z powyższym, do aktywów jednostki – wartości niematerialnych i prawnych zalicza się jedynie dodatnią wartość firmy, natomiast ujemną wartość firmy zalicza się do rozliczeń międzyokresowych przychodów.

Koszty zakończonych prac rozwojowych są to aktywowane w grupie wartości niematerialnych koszty prac rozwojowych, prowadzonych przed rozpoczęciem produkcji na rynek (a decyzja o produkcji została podjęta), które są w stanie zapewnić zwrot poniesionych nakładów (osiągnięcie korzyści ekonomicznych) poprzez zwiększenie przychodów z tytułu sprzedanych produktów ulepszonych, lub produkowanych przy zastosowaniu ulepszonej w wyniku tych prac technologii, bądź też poprzez zmniejszenie kosztów produkcji⁹. Koszty tych działań prowadzonych przez podmiot na własne potrzeby, poniesione przed podjęciem produkcji lub zastosowaniem technologii, zalicza się do wartości niematerialnych i prawnych jeżeli¹⁰:

- produkt lub technologia wytwarzania są ściśle ustalone, a dotyczące ich koszty prac rozwojowych wiarygodnie określone,
- techniczna przydatność produktu lub technologii została stwierdzona i odpowiednio udokumentowana i na tej podstawie jednostka podjęła decyzję o wytwarzaniu tych produktów lub stosowaniu technologii,
- koszty prac rozwojowych zostaną pokryte (według przewidywań) przychodami ze sprzedaży tych produktów lub zastosowania technologii.

Warto zauważyć, że koszty zakończonych prac rozwojowych stanowią jedyny element wytworzony we własnym zakresie przez jednostkę gospodarczą zaliczany do wartości niematerialnych. Przykładowo, wartość firmy, znaki firmy, tytuły czasopism, tytuły wydawnicze wytworzone przez jednostkę – nie powodują powstania wartości niematerialnych

⁸ *Ibidem*, s. 183.

⁹ *Ibidem*.

¹⁰ *Rachunkowość finansowa ujęcie sprawozdawcze i ewidencyjne*, red. E. Walińska, Oficyna Walters Kluwer business, Warszawa 2010, s. 176.

i prawnych. Także koszty rozpoczęcia działalności (koszty utworzenia jednostki, otwarcia nowego zakładu, wprowadzenia nowych produktów), koszty działalności szkoleniowej, reklamowej, promocyjnej – nie powodują powstania wartości niematerialnych i prawnych, stanowią koszty okresu obciążając wynik finansowy przedsiębiorstwa.

Przykłady kosztów prac rozwojowych zaliczanych do wartości niematerialnych i prawnych (MSR 38) to:

- projektowanie, wykonanie i testowanie prototypów i modeli doświadczalnych (przed ich wdrożeniem do produkcji seryjnej lub użytkowania),
- projektowanie narzędzi, przyrządów do obróbki, form i matryc z wykorzystaniem nowej technologii,
- projektowanie, wykonanie i działalność linii próbnej, której wielkość nie umożliwia prowadzenia ekonomicznie uzasadnionej produkcji przeznaczonej na sprzedaż,
- projektowanie, wykonanie i testowanie wybranych rozwiązań w zakresie nowych lub udoskonalanych materiałów, urządzeń, produktów, systemów lub usług.

pod warunkiem udowodnienia, że będą one generowały prawdopodobne przyszłe korzyści ekonomiczne.

W przypadku prowadzenia prac rozwojowych jednostka gospodarcza wstępnie ujmuje koszty poniesione z tego tytułu jako tzw. Rozliczenia Międzyokresowe Kosztów. W momencie zakończenia prac są one rozliczane:

- w części, która przyniosła zamierzony efekt – na „Wartości niematerialne i prawne”,
- w części, która nie przyniosła zamierzonego efektu – na „Pozostałe koszty operacyjne”.

Wycena wartości niematerialnych i prawnych

Problematyka wyceny zasobów w rachunkowości obejmuje w zasadzie dwa momenty wyceny. Za pierwszy moment wyceny zasobów przyjmuje się tzw. wycenę bieżącą, odbywającą się w ciągu roku obrotowego. Zazwyczaj jest to moment ujęcia danego składnika zasobów w księgach rachunkowych. Wprowadzenie do ksiąg rachunkowych składnika wartości niematerialnych i prawnych odbywa się – podobnie jak w przypadku środka trwałego – w oparciu o odpowiednio ustaloną wartość początkową (brutto).

Z kolei drugi moment istotny przy wycenie zasobów to tzw. moment na dzień bilansowy, czyli na dzień sporządzenia sprawozdania finansowego. W zależności od momentu, na który dokonywana jest wycena, stosowane są przeważnie różne sposoby wyceny zasobów.

Wycena bieżąca wartości niematerialnych, sprowadzająca się do ustalenia tzw. wartości początkowej (brutto), dokonywana w ciągu roku obrotowego, odbywa się z zastosowaniem:

- cen nabycia – dotyczy zakupionych praw majątkowych,
- cen sprzedaży (takiego samego lub podobnego przedmiotu) – dotyczy praw majątkowych nabytych nieodpłatnie (darowizna, aport),

- kosztu wytworzenia – w przypadku kosztów zakończonych prac rozwojowych,
- różnicy między ceną nabycia określonej jednostki lub zorganizowanej jej części a niższą od niej wartością godziwą przyjętych aktywów netto – dotyczy nabytej wartości firmy.

Cena nabycia, zgodnie z art. 28 ust. 2 ustawy o rachunkowości, to cena zakupu składnika aktywów, obejmująca kwotę należną sprzedającemu, bez podlegających odliczeniu podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego, a w przypadku importu powiększona o obciążenia o charakterze publicznoprawnym oraz powiększona o koszty bezpośrednio związane z zakupem i przystosowaniem składnika aktywów do stanu zdatnego do używania lub wprowadzenia do obrotu, łącznie z kosztami transportu, załadunku, wyładunku, składowania lub wprowadzenia do obrotu, a obniżona o rabaty, opusty, inne podobne zmniejszenia i odzyski.

Jeżeli nie jest możliwe ustalenie ceny nabycia składnika wartości niematerialnych i prawnych (dotyczy to praw majątkowych nabytych nieodpłatnie w drodze darowizny lub aportu), wówczas jego wyceny dokonuje się według ceny sprzedaży takiego samego lub podobnego przedmiotu. Za cenę sprzedaży można przyjąć cenę rynkową lub wartość godziwą¹¹, mimo że przepisy ustawy o rachunkowości nie wskazują wprost na sposób wyceny¹².

Koszt wytworzenia wartości niematerialnych i prawnych¹³ obejmuje ogół ich kosztów poniesionych przez jednostkę do dnia bilansowego lub przyjęcia do używania (np. koszty z tytułu świadczeń pracowniczych, opłaty za obsługę wynikające bezpośrednio z przygotowania składnika do stanu zdolności użytkowej, koszty testów sprawdzających prawidłowe działanie składnika), w tym również:

- koszty obsługi zobowiązań zaciągniętych w celu ich finansowania i związane z nimi różnice kursowe, pomniejszone o przychody z tego tytułu,
- podatki nie podlegające odliczeniu (podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy – w przypadku nabycia)¹⁴.

Należy zauważyć, że ustalona wartość początkowa wartości niematerialnych nie ulega zwiększeniu, ponieważ nie podlegają one ani ulepszeniu, ani aktualizacji.

Wycena wartości niematerialnych na dzień bilansowy, zgodnie z art. 28 ust. 1, pkt 1 ustawy o rachunkowości, odbywa się według cen nabycia lub kosztów wytworzenia, pomniejszonych o odpisy amortyzacyjne (umorzeniowe), a także o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

¹¹ Wartość godziwa to kwota, za jaką dany składnik aktywów mógłby zostać wymieniony, a zobowiązania uregulowane, na warunkach transakcji rynkowej pomiędzy zainteresowanymi i dobrze poinformowanymi, niepowiązаныmi ze sobą stronami (np. cena rynkowa, wartość ustalona przez rzeczoznawców).

¹² *Rachunkowość finansowa ujęcie...*, s. 192.

¹³ Art. 28 ust. 8 ustawy o rachunkowości.

¹⁴ Trzeba podkreślić, że art. 28, ust. 8 ustawy o rachunkowości pozwala również cenę nabycia zwiększyć o wspomniane powyżej koszty obsługi zobowiązań oraz podatki nie podlegające odliczeniu.

Jak wynika z powyższego przepisu, wartość początkowa (brutto) składnika wartości niematerialnych i prawnych, ustalona z chwilą wprowadzenia go do ksiąg rachunkowych, na dzień bilansowy musi zostać skorygowana o odpisy amortyzacyjne i ewentualne odpisy z tytułu trwałej utraty wartości. Innymi słowy wartość początkowa (brutto) jest korygowana do tzw. wartości księgowej netto składnika.

Wartości niematerialne i prawne, podobnie jak środki trwałe, podlegają amortyzacji. Odpisy amortyzacyjne (umorzeniowe) dokonywane są w celu uwzględnienia utraty wartości tych składników na skutek ich używania lub upływu czasu. W przypadku wartości niematerialnych i prawnych można mówić jedynie o zużyciu ekonomicznym (wywołanym np. postępem technicznym) oraz prawnym (związanym z okresem posiadania określonych praw).

Zasady amortyzacji wartości niematerialnych i prawnych są prawie takie same jak w przypadku środków trwałych z pewnymi ograniczeniami (art. 33 ust. 3, art. 44b ust. 10 UoR):

- nabyte prawa – amortyzacja dowolną metodą, planowany okres amortyzacji ustalany przez jednostki, biorąc pod uwagę ekonomiczną przydatność oraz ograniczenia czasowe wynikające z umów,
- koszty prac rozwojowych – amortyzacja dowolną metodą, planowany okres amortyzacji to maksymalnie 5 lat,
- wartość firmy – wyłącznie metodą liniową przez okres 5 lat z możliwością wydłużenia do 20 lat¹⁵; koszt zużycia obciąża pozostałe koszty operacyjne.

Zgodnie z ustawą o rachunkowości, na dzień przyjęcia wartości niematerialnych i prawnych do użytkowania należy ustalić stawkę i metodę amortyzacji. Prawo bilansowe nakazuje amortyzować wartość firmy metodą liniową, natomiast pozostałe elementy wartości niematerialnych i prawnych mogą być amortyzowane dowolną metodą. Najczęściej jednak stosowaną metodą amortyzacji wszystkich wartości niematerialnych i prawnych jest metoda liniowa.

Odpisów amortyzacyjnych (umorzeniowych) dokonuje się drogą systematycznego, planowanego rozłożenia wartości początkowej danego środka trwałego na ustalony okres amortyzacji (przewidywany okres jego użytkowania). Rozpoczęcie amortyzacji następuje nie wcześniej niż po przyjęciu danego elementu wartości niematerialnych i prawnych do używania (art. 32, ust. 1 UoR).

Oprócz odpisów amortyzacyjnych wartość początkową wartości niematerialnych i prawnych mogą zmniejszać również odpisy z tytułu trwałej utraty wartości. Trwała utrata wartości (art. 28, ust. 7 UoR) zachodzi wtedy, gdy istnieje duże prawdopodobieństwo, że kontrolowany przez jednostkę składnik aktywów nie przyniesie w przyszłości w znaczącej części lub w całości przewidywanych korzyści ekonomicznych. Uzasadnia to dokonanie

¹⁵ Decyzję o wydłużeniu okresu amortyzacji wartości firmy podejmuje kierownik jednostki gospodarczej.

odpisu aktualizującego doprowadzającego wartość składnika aktywów wynikającą z ksiąg rachunkowych do ceny sprzedaży netto¹⁶, a w przypadku jej braku – do ustalonej w inny sposób wartości godziwej. Skutki tych odpisów obciążają pozostałe koszty operacyjne.

Warto wspomnieć o jeszcze jednej metodzie wyceny wartości niematerialnych i prawnych, która dotyczy w zasadzie wszystkich aktywów przedsiębiorstwa. W świetle art. 29 ust. 1 ustawy o rachunkowości, jeżeli założenie kontynuacji działalności jednostki nie jest zasadne, to wycena aktywów jednostki następuje po cenach sprzedaży netto możliwych do uzyskania, nie wyższych od cen ich nabycia albo kosztów wytworzenia, pomniejszonych o dotychczasowe odpisy umorzeniowe, a także odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Podsumowanie

Wartości niematerialne i prawne to specyficzny rodzaj aktywów. Nie posiadają one postaci materialnej, nie można ich dotknąć, są nieuchwytny. Aktywa te, z uwagi na swą specyfikę, należą do jednych z najtrudniejszych zasobów, jeśli chodzi o ich identyfikację i wycenę.

Wycena wartości niematerialnych i prawnych, jak i innych zasobów przedsiębiorstwa, obejmuje w zasadzie dwa momenty wyceny: pierwszy – odbywający się z chwilą wprowadzenia składnika do ksiąg rachunkowych (w ciągu roku obrotowego – tzw. wycena bieżąca), oraz drugi – na dzień sporządzenia sprawozdania finansowego tzw. wycena na dzień bilansowy. W zależności od momentu dokonywania wyceny, stosowane są różne sposoby pomiaru wartości tych zasobów.

Wartości niematerialne i prawne wprowadza się do ksiąg rachunkowych (wycena bieżąca) w tzw. wartości początkowej (brutto) danego składnika. Wartość początkową może zaś stanowić cena nabycia, koszt wytworzenia, cena sprzedaży (cena rynkowa lub wartość godziwa), bądź też różnica między ceną nabycia określonej jednostki lub zorganizowanej jej części, a niższą od niej wartością godziwą przyjętych aktywów netto. Wybór metody wyceny zależy jest jednak od rodzaju składnika wartości niematerialnych i prawnych oraz od sposobu jego pozyskania.

Na dzień bilansowy wartość początkowa (brutto) składnika wartości niematerialnych i prawnych, ustalona z chwilą wprowadzenia go do ksiąg rachunkowych, musi zostać skorygowana o odpisy amortyzacyjne i ewentualne odpisy z tytułu trwałej utraty wartości. Innymi słowy wartość początkowa (brutto) jest korygowana do tzw. wartości księgowej netto składnika.

¹⁶ Cena (wartość) sprzedaży netto składnika aktywów to możliwa do uzyskania na dzień bilansowy cena jego sprzedaży, bez podatku od towarów i usług i podatku akcyzowego, pomniejszona o rabaty, opusty i inne podobne zmniejszenia oraz koszty związane z przystosowaniem składnika aktywów do sprzedaży i dokonaniem tej sprzedaży, a powiększoną o należną dotację przedmiotową. Jeżeli nie jest możliwe ustalenie ceny sprzedaży netto danego składnika aktywów, należy w inny sposób określić jego wartość godziwą na dzień bilansowy (art. 28, ust. 5 UoR).

Literatura

- Gmytrasiewicz M., Karmańska A.: *Rachunkowość finansowa*, Difin, Warszawa 2006.
- Kamela-Sowińska A.: *Wartość firmy*, PWE, Warszawa 1996.
- Kuzior A.: *Wartości niematerialne i prawne*, [w:] *Rachunkowość finansowa z uwzględnieniem MSSF*, red. Z. Messner, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2007.
- Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej*, SKWP, Warszawa 2004.
- Olchowicz I., Tłaczała A.: *Sprawozdawczość finansowa według krajowych i międzynarodowych standardów*, Difin, Warszawa 2009.
- Rachunkowość finansowa ujęcie sprawozdawcze i ewidencyjne*, red. E. Walińska, Oficyna Walters Kluwer business, Warszawa 2010,
- Ustawa z 29 września 1994 r. o rachunkowości (DzU nr 121, poz. 591 ze zm.).

dr Konrad Stępień
Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie
Katedra Rachunkowości Finansowej

Streszczenie

Przedsiębiorstwa w celu realizacji wyznaczonych im zadań muszą dysponować określonymi zasobami majątkowymi. Zasoby te, czyli aktywa, mają różnorodną postać. Jedne są rzeczami, inne papierami wartościowymi, a jeszcze inne nie posiadają fizycznej postaci.

Wartości niematerialne i prawne stanowią właśnie ten rodzaj aktywów przedsiębiorstwa, których nie można dotknąć. Nie posiadają bowiem fizycznej postaci.

Niniejsze opracowanie poświęcono omówieniu sposobów wyceny wartości niematerialnych i prawnych w przedsiębiorstwie.

THE CURRENT AND BALANCE EVALUATION OF THE INTANGIBLE ASSETS IN THE ENTERPRISE

Summary

The enterprises to realized their tasks must dispose of some kinds of assets. It is necessary to say that the assets have the various forms. Some of them have the material form, an others occur as securities and the others haven't material form.

So the intangible assets makes this kinds of assets which can't be touched because it's haven't the material form.

This paper presents the methods of the evaluation of the intangible assets in the enterprise.

